

Krama mig

Det här är en film om en ung kvinnas längtan efter ett liv bortom den lilla orten Eriksberg, där hon är upp- vuxen. Exakt vad hon vill göra eller när hon ska ge sig av vet hon inte till en början. Men när hennes stora förälskelse sviker henne bestämmer hon sig snabbt.

Rekommenderad från åk 9

EN FILMHANDLEDNING AV
KRISTIN BREITENSTEIN

Handling

Minna bor med sin pappa, lillebror, pappans nya kvinna Yvonne och hennes dotter i ett hus i den lilla orten Eriksberg. Storköket på ortens industri är Minnas första arbetsplats efter gymnasiet, där vi först träffar henne.

Minna sörjer sin mamma som dog i en olycka några år tidigare, och hon känner sig sällan riktigt glad. Yvonne vill att Minna flyttar hemifrån, men Minna är inte helt redo och hon är starkt fäst vid sin pappa och lillebror.

Hennes bästa kompis, Simone, har tuff attityd och hänger ihop med en halvkriminell kille på orten. Hon är säker på sin sak och ger intryck av att alltid veta hur hon vill ha det, till skillnad mot Minna som är mer återhållsam och inte lika tvärsäker på allt. Men en sak som Minna säkert vet är att hon är djupt förälskad i sin bilskollärare Thomas. Efter några trevande försök från hennes sida inleder de ett förhållande.

Thomas har redan en tjej som han dessutom bor ihop med, vilket bidrar till att Minnas förälskelse ständigt kommer att kastas mellan hopp och förtvivlan. Han tycks inte vilja lämna sin sambo.

Minna låter sig till slut övertalas att flytta hemifrån. Kanske ser hon det som en möjlighet att ostört kunna träffa Thomas och samtidigt skapa en egen tillvaro.

Till ett stort kalas som pappan ordnar för Yvonne anlitas en ung, skicklig och stilig kock från Stockholm. Under kalasets gång blir han ivrigt uppvaktad av Simone, medan han å sin sida kastar förstulna blickar på Minna, som i sin tur går i konstant oro för vad Thomas sysslar med när de inte träffas – de ses nästan bara i hennes lägenhet. Hon har också fullt upp med att avvisa en efterhängsen kille som inte förstår hur jobbig han är. Festen utmynnar i ett slagsmål efter att den efterhängsne killen förolämpar Minna, och att kocken efter envisa påstötningar från Simone hoppar i säng med henne.

Dagen efter kalaset blir Minna uppmanad av sin pappa att skjutsa kocken och hans assistent till Stockholm. Minna har knappt sovit en blund under natten och får låna en säng att vila på hemma hos kocken innan hon kör tillbaka hem. Dessvärre kommer hans flickvän hem och tror att Minna och kocken har haft sex. Minna flyr hem till Eriksberg. Väl hemma får hon veta att Thomas flickvän är gravid, trots att Thomas bedyrat att han inte ville ha barn. Minna känner sig sviken, hon gråter och vill bort från Eriksberg. Hon säger omedelbart upp sig från sitt jobb och vill att Simone flyttar med henne till Stockholm. Men Simone har just fått upp ögonen för den nye bibliotekarien. Nej, hon vill inte flytta till Stockholm än på ett tag. Kanske aldrig, men det säger hon inte.

Minna åker ensam till Stockholm, förmodligen mot ett nytt liv. Och hon springer av en slump på kocken, som nyss separerat från sin flickvän. Det vet inte Minna, men de följs åt ut på stan.

Att längta bort

Minna och hennes kompis Simone har, så vitt vi förstår, vuxit upp i Eriksberg. De har båda gått ut gymnasiet och börjat arbeta på orten. I början av filmen bor Minna fortfarande kvar i föräldrahemmet. När hennes styvmamma försöker övertala henne att flytta hemifrån, till en lägenhet i Eriksberg, är hon tveksam. Hon känner sig önskad, men flyttar till slut. Det är hennes första riktigt stora steg ut i vuxenvärlden. Här kan hon träffa bilskolläraren i smyg, ha fester och vara helt privat.

Samtidigt som hennes liv förändras i och med flytten, upptäcker hon att hon vill göra något mer av sitt liv än att bo och jobba i Eriksberg. Minna berättar för sina arbetskamrater i storköket att en jämnårig skolkompis har blivit med barn och ska bli mamma, och tycker att tjejen kastar bort sitt liv. Hon säger: "Det är ju nu livet börjar, nu kan vi göra vad vi vill". En av de

äldre kvinnliga arbetskamraterna frågar: "Gör du det då?". Minna blir fundersam och konstaterar till slut att: "nej", hon gör nog inte det. Hon inser snart att Eriksberg är för trångt för att rymma och uppfylla hennes drömmar. Hon vill ju göra något annat, men exakt vad vet hon inte.

Minnas längtan bort förstärks av olika händelser, bland annat att hon blir sviken av bilskolläraren. Och efter födelsedagsfesten för Minnas styvmamma blir det uppenbart hur torftigt Minna upplever sitt liv. Hon får dessutom smak för storstadspulsen under ett kort Stockholmsbesök med pappan.

Många människor, liksom Simone och många andra i filmen, växer upp och rotar sig på mindre orter som Eriksberg. Andra, särskilt ungdomar, tycker att av olika orsaker att det är tråkigt och vill söka sig bort för möta ett annorlunda och förhoppningsvis mer stimulerande liv på andra platser.

- När förstår vi att Minna vill bort från lilla Eriksberg? Vill hon det hela tiden, eller är det vissa händelser som utlöser hennes längtan? Vad är det som gör att Minna längtar bort från Eriksberg?
- Varför vill Minna flytta till Stockholm, men inte Simone? Vad är det som skiljer deras viljor åt när det gäller att flytta / inte flytta.
- Är det skillnad på killars och tjejers längtan till ett "annat" liv. Vilka saker är det som lockar att ta sig iväg respektive att bo kvar.
- Att ge sig av från sin hemort, handlar om mod men kan för vissa vara livsnödvändigt. Reflektera hur du själv och dina vänner resonerar kring saken. Är det en självklarhet att ge sig iväg?
- Jämför *Krama mig* med andra filmer eller litterära verk som skildrar längtan bort från det gamla och längtan till något nytt. Var placerar du dig själv i förhållande till dessa berättelser?
- Längtan bort till någon annan annorlunda plats gäller ju självklart inte bara människor på mindre orter. Många storstadsungdomar drömmer om att resa ut i världen någon period eller kanske för resten av livet. Fundera över vad det är som lockar bortanför det "vanliga" livet "hemma". Vad är det man vill lämna kvar respektive hitta/upptäcka?

Filmens berättarspråk

Krama mig är en stillsam film. Berättelsen saknar riktigt våldsamma eller drastiska inslag. Givetvis finns konflikter, men de skildras utan yviga gester. Trots att tempot är lågt finns behåller filmen vårt intresse i allra högsta grad vid liv. En av filmens recensenter anser att filmen har "en fin och poetisk vardagston" (Mats Johnson i Göteborgs-Posten 21/1-05), en annan att filmen har ett absolut "gehör för det vardagliga liv som flyter fram..." (Eva af Geijerstam, Dagens Nyheter 21/1-05).

Berättarsättet i film handlar bland annat om hur manus och dialog ser ut, och hur klippningen gjorts, val av bildvinklar, musik och ljud effekter. Tempot är lågt, men filmen behåller ändå vårt intresse vid liv.

- Vad innebär det att filmen har, som en av recensenterna

beskrev den, en "poetiskt vardagston"? Vilka filmiska grepp (som exempelvis klippning, musik, ljud, närbilder, kameraföring med mera) gör att filmen känns stillsam?

- Beskriv hur Minna skildras dagen efter att hon och bilskolläraren Thomas har inlett ett förhållande – när hon berättar det för Simone vid idrottsplatsen.
- Är skildringen av Minna och Simone trovärdig? Vad är det som eventuellt saknas för att göra den trovärdig?
- Fundera över andra filmer som handlar om längtan bort från hemorten. Känner du igen dig? Känner du igen personer i din omgivning som gör det?

Filmens karaktärer

Styvmamman Yvonne:

Minna bor i början av filmen med sin pappa, styvmamma och småsyskon i ett hus som styvmamman Yvonne tycker börjar bli för trångt. Hon föreslår att Minna flyttar hemifrån och försöker övertala henne med ganska ihåliga argument. Hon säger exempelvis till Minna att det inte är bra att bo kvar hemma för länge, och att Minna tar hand om sin lillebror Anton alldeles för mycket. Något som vi vet att Minna inte alls har något emot. Tvärtom, hon älskar sin bror och kan tillsammans med honom prata om och minnas mamman som dött. Vi förstår att Yvannes uppmaning att flytta hemifrån inte bara handlar om trångboddhet, snarare att hon hyser någon sorts svartsjuka gentemot Minna, som i sin tur inte är särskilt förtjust i styvmamman. Minna tänker i filmen att Yvonne är överflödigt och inte behövs, vare sig för henne eller för hennes syskon. "Det är nog bara pappa som behöver henne", tänker hon.

- Hur skildras relationen mellan Minna och styvmamman Yvonne? Förändras den under filmens gång? Vad är det som gör att hon vill få Minna att flytta hemifrån?
- Sätt dig in i hur det är för styvmamman att leva ihop med Minna och hennes syskon, som längtar efter sin biologiska mamma. Försvara hennes position. Är hennes agerande gentemot Minna rimligt och begripligt? Försöker hon ändå att närma sig Minna? Hur? Lyckas hon?

Minnas pappa:

Det är lätt att se att pappan är mycket fäst vid Minna, men

också att han är mycket mån om sin Yvonne. Och eftersom Yvonne och Minna inte accepterar varandra tvingas han in i en lojalitetskonflikt. Den gör honom tafflig, och i sina försök att försvara dem sårar han dem båda – han som vill alla så väl. När han ramlar in hos Minna efter den stora födelsedagsfesten, full och ömklig, blir hans tafatthet alltför synligt. Men han är ändå älskvärd, på sitt sätt. Filmen skildrar hans bekymmer och lojalitetskonflikt på ett ganska trovärdigt sätt.

I avsnittet när de besöker Stockholm berättar han för Minna att han lämnade Minnas mor för en annan kvinna i Stockholm, men att mamman hämtade hem honom när hon upptäckte att hon var med barn (barnet var Minna).

- Hur beskrivs pappan i filmen? På vems sida står filmen? Förstår vi hans problem och sätt att agera? Är han en stackare eller en person som vi förstår och tycker om? Varför? Försök att försvara hans agerande.
- Vad är det i filmen som gör att vi förstår att han älskar sin dotter så mycket?
- Varför berättar han för Minna om sin Stockholmstjej, som han flyttade till under en period. Vilka tankar väcker det hos Minna?

Bilskolläraren:

Minna är djupt förälskad i sin bilskollärare Thomas. När de inleder ett förhållande låter han dock Minna förstå att han redan har en flickvän; han säger att hon absolut inte får ringa honom hem. Han berättar också att hans sambo vill skaffa barn, och hävdar att han själv inte vill det. Minna tror honom, men vi i publiken anar oråd.

- Vad är det som gör att Minna faller pladask för honom? Vad har han som inte de jämnåriga killarna har? Är hon naiv och dum som blir kär i Thomas, eller förstår vi henne?
- Hur skildras Thomas? Låter filmskaparna oss i publiken förstå Thomas behov och agerande, eller får de oss att döma ut honom? Hur nyanserad är skildringen av honom?
- Vad vill Thomas egentligen? Varför är han oärlig mot Minna och sin sambo. Är han en feg stackare eller en ung man med "naturliga" behov? Diskutera!
- Hur ser du som kille respektive du som tjej på Thomas agerande mot Minna och Minnas agerande gentemot Thomas? Är det några skillnader mellan killarna och tjejernas syn?

Simone:

Simone skildras som en tuff och färgstark tjej, i alla fall vid en första anblick. Hon stöter friskt på killar, och hon är ihärdig i sina försök att få i säng den stilige mästarkocken från Stockholm. Hon lyckas dessutom, mer eller mindre mot hans vilja. Hennes sätt att klä sig signalerar att hon är en oblyg och rättfram person. Jämfört med henne ser Minna en aningen blek och återhållsam ut. Men någonting händer med vår bild av Simone under filmens gång. Hon förblir visserligen en "tuff" tjej filmen igenom, men vi anar andra sidor av henne. En av dessa sidor blir som allra tydligast i slutscenen när Minna vill få med henne till Stockholm, då vi förstår att hon nog kanske inte är tuff på alla fronter. Kanske är hon en rädd typ jämfört med Minna.

Minna å sin sida, växer under filmens lopp. Eller så är det så att vi upptäcker allt fler av hennes starka sidor under filmens gång. Vi ser att hon är både viljestark och modig på ett annat sätt än Simone. Hon ger sig fast beslutet av från sitt gamla liv i Eriksberg.

- Fundera över Simones personlighet, så som den skildras i filmen. Vem är hon egentligen? Varför följer hon inte med till Stockholm? Kommer hon någonsin att göra det?
- Vad får oss att gilla eller inte gilla Simone? Är hon skildrad på ett nyanserat sätt? Förstår vi hennes agerande?
- Framstår hennes oblyga sätt gentemot killar som en frisk fläkt eller är det "dåligt"? Är hon modig och tar livet i egna händer, eller är hon feg och ett viljelöst "offer"? Nyansera bilden av henne, och försök att försvara henne!

Produktionsuppgifter

Sverige 2004

Producent: Lars Jönsson & Malte Forssell

Manus & regi: Kristina Humle

Foto: Marek Wieser

Klippning: Malin Lindström & Michal Leszczylowski

Musik: Mario Adamson

I rollerna

Minna – Henna Ohrenan

Lefte – Dag Malmberg

Simone – Erica Koop Nedrell

Jesper – Andreas Chenardière

Tomas – Tobias Aspellin

Yvonne – Lena Nilsson

Mfi

Tekniska uppgifter

Längd: 90 minuter

Format: Vidfilm

Ljud: Dolby SRD

Censur: Barntillåten

Svensk premiär: 21 januari 2005

Distribution

Sonet Film, Box 20105, 161 02 Bromma Tel 08-555 248 34, fax 08-28 58 34 www.sonetfilm.se

